MOTOCICLISM

Neşansa lui Const. Cantacuzino nu se desminte

Francezul Fernand Meynier un învingător norocos

In fața a peste 5000 spectatori, s'au desfăşurat eri dimineață, pe velodromul Motoclubului român, probele reuniunei motocicliste internaționale organizată sub auspiciile Motoclubului român.

Timpul extrem de favorabil, toamnă prelungită, a contribuit în mare măsură, la înregistrarea unui succes rare ori întâlnit în întrunirile sportive organizate la noi. Şi ceiace este mai îmbucurător, constă în faptul că, reuniunea de Duminecă a fost urmărită cu deosebită atenție, de reprezentanții tuturor păturilor sociale. Prezența pe program a excelentului Constantin Cantacuzino, ilustrul învingător al cursei de Miercuri, a făcut ca velodromul să îmbrace o haină de sărbătoare.

Rar, tribuna de beton, peluza şi incinta de jos, au cunoscut o afluență atât de grațioasă.

Din păcate, rezultatul nu a corespuns aşteptărilor, după cum clasamentul probei nu coincide realității.

După patru serii viu disputate, Constantin Cantacuzino, reprezentantul nostru şi favoritul competițiunei a trebuit să se mulțumească cu locul al doilea, în clasamentul general, după francezul Fernand Meynier, a cărui victorie se datoreşte exclusiv norocului.

O insuficiență technică a motorului lui Cantacuzino, a făcut ca rezultatul de Miercuri să nu se repete. De acest lucru a profitat Fernand Meynier care, să recunoaştem, a făcut o performanță peste aşteptări de bună, dar în conformitate cu reputația cu care a descins în Bucureşti.

Că rezultatul nu corespunde exact diferenței de posibilități a concurenților, nu încape nici o îndoială. Miercuri, Cantacuzino a câştigat în cel mai comun canter, realizând recordul distanței şi egalând recordul pe tur, stabilit în trecut de Friedrich Cerny (Austria) şi egalat ulterior de Emerich Bertram (Germania).

Astfel, Cantacuzino a parcurs Miercuri, cele 6 tururi ale unei încercări în 3 minute 57 secunde 3/5, în timp ce, cel mai bun record al lui Fernand Meynier nu este prea mult superior lui 4 minute 02 secunde. Rezultă de aci că, în cursa de ieri, Cantacuzino nu a fost la largul său. Dar, mai mult: considerând drept riguros exacte performanțele realizate ieri, ajungem tot la concluzia că, victoria a scăpat celui mai bun om al lotului.

Recapitulând încercările probei internaționale, constatăm că cel mai bun timp reuşit a fost cel realizat de Cantacuzino. Diferența este foarte mică, în raport cu celelalte serii dar, destul de mare față de timpurile reuşite în cursa precedentă. Totuş, există o diferență şi aceasta este favorabilă lui Cantacuzino. Este deci cert că, expunerile noastre sunt conforme realității. «Bâzu» nu a pierdut prin valoarea sa.

SERIA PRIMA

Imediat după steag, Meynier se lansează în frunte, talonat de Killmeyer. Cantacuzino pleacă prost şi se instalează imediat în poziția treia. Ovidiu Ionescu urmează cu greu train-ul cursei şi nu poate figura, încă dela început. Fuga este infernală. Meynier conduce, talonat de Killmeyer, Cantacuzino face eforturi supra-omeneşti pentru a-i ajunge dar, o pană la motor îl opreşte la cel de al treilea tur. In acest timp, francezul şi austriacul luptă din răsputeri pentru locul prim. Cu toată perseverența lui Killmeyer, Meynier nu poate fi depăşit şi francezul trece primul linia de sosire. Killmeyer este al doilea, iar Ovidiu Ionescu după ei. Cantacuzino care reîncălecase se resemnează cu locul al patrulea.

SERIA DOUA

Plecarea este defectuoasă, fără ca starterul să aibă vreo vină. Meynier fuge din nou în frunte dar Cantacuzino îl talonează. Killmeyer este al treilea, iar Ovidiu Ionescu ultimul, deşi în momentul lăsărei steagului el dăduse semnalul începerei ostilităților. Cursa este mânată în alură infernală. Virajurlie sunt atacate aproape deodată de către cei doi fruntaşi. Meynier pe coardă şi Cantacuzino pe dinafară îşi dispută întâetatea cu înverşunare. Francezul intră în turnant cu gaze reduse dar eşe totdeauna în plin. Cantacuzino se apropie regulat, dar nu poate la niciun moment să reziste finish-ului francezului. Killmeyer nu este nici el departe dar, în lupta finală nu contează. Potoul este deci trecut în ordine de Meynier, Cantacuzino şi Killmeyer, separați prin intervale destul de mici..

SERIA TREIA

A fost cu mult mai pasionantă. Plecat bine, Cantacuzino îşi susține efortul cu o îndărătnicie extraordinară şi se instalează în frunte conducând ostilitățile cu o vigoare neobicinuită. Killmeyer şi Meynier îl urmăresc de aproape. Ei se angajează într'o luptă de o rară spectaculozitate. Cantacuzino, în frunte conduce cu autoritate. Meynier şi Killmeyer nu vor să cedeze cu nici un preț şi intră în viraj împreună. Sunt în linia dreaptă lipiți ca «frații siamezi» şi luptă din răsputeri pentru fiecare pas de teren. Disputa dintre ei este extrem de pasionantă. Publicul în picioare, ovaționează. Linia de sosire se apropie. Cantacuzino o depăşeşte primul, iar Killmeyer, trece al doilea, urmat la o infimă distanță de Meynier.

ULTIMA SERIE

După lăsarea steagului, Meynier scapă primul, talonat de Killmeyer. Cantacuzino pierde puțin teren, iar Ovidiu Ionescu rămâne la start din cauza calărei motorului. Voind să refacă terenul, Cantacuzino forțează şi sileşte pe înaintaşi să se întrebuințeze la maximum. Killmeyer şi Meynier sunt din nou în duel. Virajurile ocazionează un spectacol de mare atracție. Austriacul intră tot timpul în plin, pe când Meynier trage tot profitul la eşire, iar Cantacuzino face eforturi formidabile pentru a ajunge la înălțimea leaderilor. Lupta este îndârjită dar pe parcurs, pozițiile nu pot fi schimbate. Meynier se apără cu succes de atacurile lui Killmeyer, iar amândoi sunt pe poziții când este vorba să

CANTACUZINO

nu cedeze cu nci un preț. Potoul este trecut în ordine de Meynier, Killmeyer şi Cantacuzino.

In clasamentul general, la primul loc figurează francezul Meynier, urmat de Cantacuzino şi austriacul Killmeyer.

Cum s'au comportat

Lăsând la o parte orice şovinism, trebue să instalăm în fruntea concurenților merituoşi, pe CONSTANTIN CANTACUZINO. Având de luptat cu doi adversari de valoare, el s'a lăsat depăşit de evenimente, neputând şti din ce parte poate veni lovitura. A cedat tocmai din această cauză şi nu a putut să-şi dea întreaga măsură. Credem că într'o luptă egală nu ar fi putut pierde. Rămâne un reprezentant de nădejde al motociclismului românesc şi, antecedentele ne îndreptățesc să ne punem toate speranțele în el.

FERNAND MEYNIER, deşi un învingător norocos, merită toate elogiile. A fost perseverent, curajos şi decis. Şi-a făcut datoria şi a speculat toate ocaziile favorabile.

Austriacul LEOPOLD KILLMEYER rămâne cea mai simpatică figură a motocicliştilor cari ne-au vizitat în decursul anilor. A făcut tot ce omeneşte i-a stat în posibilitate şi nu s'a lăsat întrecut decât cu prețul unor formidabile eforturi.

Cursa amatorilor

Alergată în 3 serii a 6 tururi, cursa amatorilor a dat câştig de cauză lui Petre Vasilescu, care în ciuda inferiorității cilindrice a maşinei ce pilota, a isbutit să facă o performanță de necontestată valoare. A mers cu o regularitate care îi face cinste şi nu a lipsit niciodată dela sosire. Carol Marvan a sfârşit al doilea, înaintea lui Ion Tănase, în timp ce Ilie Rase, favoritul probei, nu s'a putut clasa, din cauza unei defecțiuni suferită în seria secundă a probei.

REZULTATELE TECHNICE

CURSA AMATORILOR

Seria I-a.

1. Ilie Rase, în 4'23" 1/5;
2. Willy Louis, în 4'35" 3/5;
3. Petre Vasilescu.

5 concurenți.

Seria II-a

1. Petre Vasilescu, în 4'50" 2/5;
2. Carol Marvan, în 4'53";
3. Ion Tănase.

5 concurenți.

Seria III-a.

1. Carol Marvan, în 4'50" 3/5;
2. Ion Tănase, în 4'57" 3/5;
3. Petre Vasilescu.

5 concurenți.

CLASAMENTUL

1. PETRE VASILESCU, 11 p.
2. *Carol Marvan,* 10 puncte;
3. Ion Tănase, 9 puncte.

5 concurenți..

CURSA INTERNATIONALA 4 INCERCARI A 6 TURURI

1. Fernand Meynier, în 4'03" 3/5;
2. Leopold Killmeyer, în 4'04"
3. Ovidiu Ionescu.

4 concurenți.

Seria II-a

1. Fernand Meynier, în 4'03" 4/5;
2. Constantin Cantacuzino în 4'04" 2/5;
3. Ovidiu Ionescu

4 concurenți.

Seria III-a

1. Constantin Cantacuzino, în 4'03"
2. Leopolnd Killmeyer, în 4'05"
3. Fernand Meynier.

4 concurenți.

Seria IV-a.

1. Frnand Meyner în 4'03 3-5.
2. Leopold Killmeyer în 1'05" 2/5.
3. Constantin Cantacuzino.
4. Concurenți.

CLASAMENTUL

1. Fernand Meynier, 14 puncte.
2. Constantin Cantacuzino, 10 p.
3. Leopold Killmeyer, 9 puncte.

4 concurenți.

Cel mai repede tur: Fernand Meynier, în 39" 1/5.

PEAN

ATLETISM

Impresii dela jocurile balcanice

Concursurile

ARUNCAREA GREUTAȚEI

La aruncări, putem spune ca în acest an, ne-am prezentat mai slabi ca în trecut. Este drept că şi circumstanțele nu ne-au fost favorabile.

In primul rând absența în ultimul moment a lui Fritz la aruncarea greutății, pe care totuşi universitarul Buciuc a reuşit să-l înlocuiască cu destul succes. In al doilea rând Havaleț nu a corespuns aşteptărilor. Excelentul arădean a suferit de o nevralgie intercostală, cari îl împiedeca enorm la efectuarea rotării; la aceasta s'a mai adăugat neşansa lui Bodea de a fi depăşit prima aruncare, care era peste 41 metri şi de-a fi întrecut de al doilea sârb numai la ultima încercare şi atunci cu 10 cm.

La aruncarea greutății absența jugoslavului Narancici, a turcului Vessy (creditat cu 14 m. 10), a grecului Verghinis, care pare dispărut din atletism, însfârşit a lui Fritz, a lăsat această probă într'o complectă imprecizine. Toți cei prezenți erau de forțe sensibil egale şi prevăzusem că primul va câştiga cu o aruncare ce nu va atinge 13 m. 50.

Lucru care s'a şi întâmplat, căci Klent, cu mare greutate a atins 13 m. 37. Cât despre Buciuc, masivul nostru aruncător, a dovedit reale calități şi imense posibilități pentru viitor. Momentan nu-şi are pusă la punct technica aruncării; lucrând metodic şi mai ales supraveghiat poate ajunge la performanțe remarcabile.

Spahici, al doilea jugoslav, în declin de formă ca şi grecul Zivas.

Tânărul Rieze s'a comportat mulțumitor.

DISCUL

La aruncarea discului, surpriza ne-a fost mare, este drept pentru cei cari urmăriseră ultimele isprăvi ale grecului Sillas. Acesta constituia un serios concurent, mai ales când Narancici se ştia că nu participă.

Sillas, un tip de atlet scund, posedând prea puțină rutină în schimb o extraordinară viteză în execuția piruetei.

Jugoslavul Klent a avut mare şansă, reuşind prima aruncare peste 40 metri, celelalte fiind toate sub 38 metri.

Gantcheff ne-a arătat un lucru extraordinar. Depe loc a reuşit să arunce aproape 39 metri. I-a folosit mult antrenamentul dela stilul elenic pe care şi l-a însuşit în stil de mare campion.

SULIȚA

Cea mai emoționantă probă din grupa aruncărilor a fost fără îndoială aruncarea suliței.

Grecii, dela dispariția bătrânului Zacharopulos, nu au mai avut un bun aruncător de suliță.

In acest an, în căutarea de noi elemente, au reuşit să găsească pe tânărul Papagheorghiu, care cu 57 m. 47 şi-a însuşit primul loc.

Jugoslavii nu s'au lăsat nici ei mai prejos şi în persoana masivului Kovatchich au reuşit să posede un excelent aruncător, care atingând 56 m. 47, a stabilit un nou record jugoslav.

Cu 55 m. 34 tânărul Rieze a cucerit locul trei.

Performanța aceasta a fost pe cât de neaşteptată pe atât de frumoasă

HAVALETZ

şi ea a fost obținută la a doua încercare, din eliminatorii.

Pentru toată lumea a fost o surpriză, deoarece ştiut era că Rieze nu a avut niciodată o aruncare mai bună de 48 m., recordul lui fiind 47.50.

Selecționarea lui a dovedit însă ce dreptate aveam când susțineam trimiterea la Atena a elementelor tinere.

Cât despre Rottman prezența lui în teamul național a fost cred o mare eroare. De mii de ori trebuia preferat înaintea lui perseverentul atlet din târgul săcuesc, Soos.

Rottman la Atena s'a clasat al cincilea.

Al patrulea s'a clasat bulgarul Georgieff, care cu 53.69 a stabilit un nou record bulgar.

CIOCANUL

Extraordinarul Cozic a repurtat la ciocan o performanță demnă de toată atențiunea. Rezultatul a fost cel aşteptat. Jugoslavul s'a clasat întâiul cu o apreciabilă diferență. Cele trei piruete, făcute cu o viteză impresionabilă, l-au detaşat în mod net de restul concurenților.

Căpitanul Bodea a pierdut locul doi, după cum am spus numai prin neşansă. Ca valoare sportivă este însă superior celui de al doilea jugoslav.

STAFETELE

Stafetele au fost pentru noi românii consolarea în materie de curse. De unde în alți ani nu contam, de data aceasta în toate cele trei formule am ocupat locul al doilea, prezentând după greci, cea mai bună echipă.

La 4x400 metri caşi la cea balcanică cititorii cunosc din dările de seamă cum au decurs.

Cea de 4x100 m., la care ne-am prezentat în formația Lowenfeld-Covacs-Ion-Beju, am realizat 44 s. 3.

Cu Csegezi, în locul lui Ion Virgil, fără îndoială că reuşeam sub 44 sec. Schimbul a fost relativ bun. Victoria noastră asupra turcilor, a fost netă şi indiscutabilă.

In numărul viitor, vom arăta performanțele exacte obținute de toți reprezentanții noştri, locurile ocupate în clasament şi cu câte puncte a contribuit fiecare la clasamentul general.

HOCKEY PE GHIAȚA

Inainte de deschiderea sezonului

Hockey-ul pe ghiață susținut cu sacrificii mari de timp şi bani de câțiva entuziaşti, a parcurs treptat, treptat, drumul până la starea hockey-ului de azi cu 20 de echipe în țară: 6 la Bucureşti (şi altele în curs de formație), 7 la Cernăuți şi altele la Cluj, Arad, Sibiu, Timişoara, Mediaş, Miercurea-Ciuc, Ploeşti, etc.

Acest joc, incomparabil prin iuțeala şi combinațiile sale, necesitând calități morale, de curaj şi initatvă rapdă, spectaculos prin eleganța sa ca şi prin bogăția de situațiuni cari se succed pe neaşteptate şi în mod vertiginos, merită pe deplin progresul făcut.

Publicul bucureştean a cunoscut acest sport abia la crearea patinajului artificial. Grație acestui patinoar s'au făcut progrese extraordinare şi din punct de vedere calitativ. Echipa Ungariei, care cu un an înainte învinsese echipa noastră la Krynica cu 9 la 1 a cedat la Bucureşti în aproape aceiaş formație cu 0 la 1.

La Beriln, toți participanții ca şi presa au recunoscut că una din surprizele campionatului Europei a fost progresul făcut de echipa României. S'a învățat tot ce se poate învăța prin matchuri: jocul de apărare. Fiecare jucător a învățat să-şi ție locul şi să oprească. Acest fapt ca şi însuflețirea cu care oamenii noştri îşi apără culorile, explică întrucâtva şi rezultatele frumoase realizate față de echipele fruntaşe ale Europei: cu Suedia 0:4 şi cu Anglia 0:1.

Trebue să ne dăm însă seama de realitate: în jocul de ofensivă, cel care imprimă stilul unei echipe, singurul cu care se pot face progresele cele mai considerabile, n'am progresat de loc. Afirmația aceasta este dovedită de rezultatele următoare: echipa noastră primeşte de la echipele cele mai tari (vezi rezultatul cu Suedia, campioana Europei) goaluri puține, însă marchează chiar cu echipe slabe un număr mic de goaluri, ba chiar câştigă numai la mare luptă.

Cea mai bună dovadă pentru cele scrise mai sus sunt însă scorurile echipei noastre naționale: Acum 2 ani la Krynica, primim 48 de goaluri însă marmcăm 2. La Berlin în primăvara acestui an, primim numai 13 goaluri în acelaş număr de matchuri, însă nu marcăm nici un gol, chiar contra unei echipe de talia Letoniei.

Deci putem spune în concluzie că s'a progresat enorm în jocul de apărare şi am stat pe loc sau poate chiar am regresat în jocul de ofensivă.

Acest lucru este însă explicabil. Jocul de passe nu se învață jucând *contra* echipelor tari ci *împreună* cu jucători de clasă.

Şi la acest lucru s'au gândit în acest an conducătorii hockeyului.

Grație sprijinului acordat de S. A. R. de Telefoane, Telefon clubul român va avea posibilitatea unui antrenament metodic. In acest scop s'a ajuns la o înțlegere cu Direcția patinoarului prin care Telefon club Român va avea patinoarul pentru antrenament în fiecare Marți şi Joi. Exemplul Telefon C. R. a fost urmat de Tennis-club Român care şi-a asigurat zilele de Miercuri şi Vineri.

Până şi harnicul club Viforul-Dacia, care activează cu atâta succes în toate domeniile, va face antrenament în fiecare Luni seara dela 9 — 11.

Mai mult Telefon Cl. Român pentru a da echipei tocmai ceeace îi lipseşte, adică jocul de ansamblu, a reuşit grație bunelor relații cu cluburile austriace să convingă pe câțiva din cei mai reputați internaționali austriaci să vină pentru câtva timp la Bucureşti pentru a ridica prin prezența lor în echipă tot nivelul hockey-ului dela noi.

Alegerea a căzut pe austriaci cu toate că suntem în cele mai bune relații şi cu Germania, deoarece ca şi la football echipele de pe malurile Dunării albastre joacă cel mai frumos şi spectaculos hockey.

O altă lipsă mare a echipei noastre: nu avem rezerve de forța titularilor. Cele mai multe matchuri au fost pierdute din această cauză. Reamintiți-vă matchurile cu Wiener Eislaufverein. In ambele matchuri pierdute de noi cu 1:3 şi 1:5 rezultatul era până în ultima jumătate a reprizei a treia 1:1, când echipa noastră a primit o porție serioasă de goaluri, din cauza oboselei. Insă toate numai datorită faptului că nu avem rezerve de forța titularilor pentru a putea schimba linia de înaintare mai ales fără riscul de a primi goaluri cât timp linia II-a se află pe teren. Căci ori linia de titulari se schimbă puțin şi atunci se întâmplă ca anul trecut şi cedăm în ultima repriză, oamenii noştri fiind prea obosiți ca să suporte atacul final unei linii odihnite a adversarilor, ori dacă schimbăm mai des, având în vedere că este o diferență mare între prima linie şi linia II-a, primim goaluri în timpul prezentei liniei de rezervă pe teren.

Concluzia: este neapărat necesar să ne formăm elemente noi de o forță măcar egală cu a titularilor de acum.

In această direcție Telefon Cl. R. îşi îndreaptă în special atenția.

Un lucru îmbucurător: în acest an matchurile cu echipele străine vor fi organizate alternativ de Telefon Cl. R. şi Tennis club, nu ca anul trecut când întâlnirile internaționale au fost organizate de direcția patinoarului. Dacă interesul publicului va fi în aceiaş măsură ca şi anul trecut este de sperat că din beneficiul acestor matchuri să se aducă un antrenor canadian, care să găsească o serie de elemente pregătite prin jocul cu reputații internaționali austriaci ca şi prin matchurile jucate cu echipele străine.

AL. BOTEZ

CROSS-COUNTRY

In preajma deschiderii sezonului de cross

In curând se va inaugura sezonul de toamnă al alergărilor pe teren variat. Intr'adevăr prima eşire oficială a crossmenilor bucureşteni va fi Duminică 6 Noembrie dimineața, când clubul Unirea Tricolor cu sprijinul Ligii Muntenia va organiza «Crossul Mihail Eliescu».

Această competiție cu un trecut glorios, fiind una din cele mai vechi alergări de cross din Bucureşti, promite să deschidă cu succes sezonul de toamnă, care în treacăt fie spus, se anunță şi în acest an bogat în competițiuni importante.

Să sperăm că de data aceasta, alergările vor fi mai populate, lucru care la cross nu s'a prea întâmplat, deşi se prezintă ca unicul exercițiu fizic accesibil tuturor ca unul din cele mai puțin exigente dintre sporturi.

Să sperăm însă că în scurt timp lucrându-se cu perseverență şi tragere de inimă, vom vedea ridicat şi acest sport la locul pe care-l merită.

Cum se prezintă echipele în acest sezon?

După indicațiile care le avem, asociația sportivă Grănicerul, nu va mai fi cea din trecut. Lipsa de interes şi plecarea celor mai buni alergători sunt motivele cari au contribuit ca echipa ostăşească din Cotroceni să nu mai fie în această toamnă teamul puternic de odinioară. Cât va dura această situație nu ştim.

Pentru noi cei care am cunoscut timpurile de glorie ale acestei societăți, regretăm dispariția ei, dar ne mângâiem cu speranța că ea va fi numai trecătoare.

In locul As. S. G.-ului va figura tânăra grupare, a Corpului Gardienilor Publici pe care colonelul Dimiu ajutat de cei trei instructori de educație fizică: locot. S. Chinie şi locot. Lebrun, şi Sever Bivolaru vor s'o ridice în rândul grupărilor mari.

Activitatea o va începe în această toamnă prin creiarea unei secțiuni de atletism. Noua grupare se va prezenta la toate crossurile cu două echipe, căutând a face o figură cât mai onorabilă.

Viforul-Dacia se prezintă în bune condițiuni, având şansa de-a poseda un lot de fondişti de calitate şi de forțe egale, fapt care o va avantaja în clasamentul pe echipe.

Tinerii: Comănescu, Radu Ioniță, Lăpuşan, Silaghi, Cucu, Dumitrescu, alcătuesc un team demn de invidiat.

Stadiul Român mai bine ca în toamna trecută cu: Ilie, Velcovici, Firea, Imborusan, Petrescu şi Ianculescu vor fi după galbeni cea mai puternică echipă.

Insfârşit Tennis-club Român şi Turda vor complecta numărul cluburilor cunoscute şi cu şanse de-a juca un rol serios în competițiunile de cross-country.

Pentru crossul «Mihail Eliescu» înscrierile se primesc începând de astăseară la şedința Ligii şi până Sâmbătă pe adresa: A. Caciuc, 101. Str. 13 Septembrie, Loco VI. Alergarea este deschisă tuturor celor înscrişi într'un club sportiv.

Inaintaşii sportului român

9)

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 an

Clubul Velocipediştilor nu a mai trăit mult timp după disputarea primei curse cicliste de fond. După întrecerea Bucureşti-Ploeşti-Bucureşti, gruparea de sub conducerea lui Nicolae Velescu s'a disolvat şi în locul ei a luat ființă societatea «Sborul».

Cursele cicliste încep să se înmulțească, dar victoria nu scapă niciodată d-lui Dumitrescu al cărui depozit de trofee stă şi astăzi mărturie precisă a prodigioasei lui activități.

In 1894 îşi face apariția, pe ulițele Capitalei, prima ciclistă, în persoana d-rei Hela Trimer, fiica unuia dintre veteranii războiului dela 1877. Ciclismul începe să prindă cheag. Lumea se interesează tot mai mult, chiar reprezentanții celei mai ridicate clase sociale.

Dat fiind avântul pe care îl luase sportul pedalei, d. Alois Pucher purcede la înființarea unui velodrom şi, în acelaş an, pe terenul pe care se ridică astăzi palatul ministerului de externe, Capitala fusese îmbogățită cu prima pistă ciclistă. Pe această urmă, alergătorii români şi au disputat întâetatea, timp de doi ani. Aci s'au consacrat bătrânii şi au apărut primele speranțe ale ciclismului românesc. Intrecerile organizate au cunoscut frumoase succese şi spectatorii veneau în număr mare.

Acest lucru a determinat pe Luiggi Cazavillan, regretatul fost director al ziarului «Universul», să se gândească la realizarea unui velodrom. El a intrat în tratative cu Dobriceanu, proprietarul terenului pe care în ultimul timp a activat clubul C. A. B. şi în 1896, velodromul şi-a deschis porțile. Dar, noua pistă nu avea nimic comun cu vechiul velodrom. Construită în întregime din stejar, ea măsura 333 metri în lungime şi putea rivaliza, din punct de vedere technic, cu cele mai bine reputate instalațiuni similare din străinătate.

Numărul curselor s'a mărit simțitor, iar cel al concurenților deasemenea. D-l Dumitrescu îşi menținea supremația, triumfând în toate cursele disputate.

Anul s'a încheiat cu un veritabil triumf. Admiratorii sportului pedalei munciseră din răsputeri, dând tot concursul lui Cazavillan, care investise în construirea velodromului, suma de 140.000 lei, ceiace pe acele vremuri constituia o adevărată avere.

(Va urma)